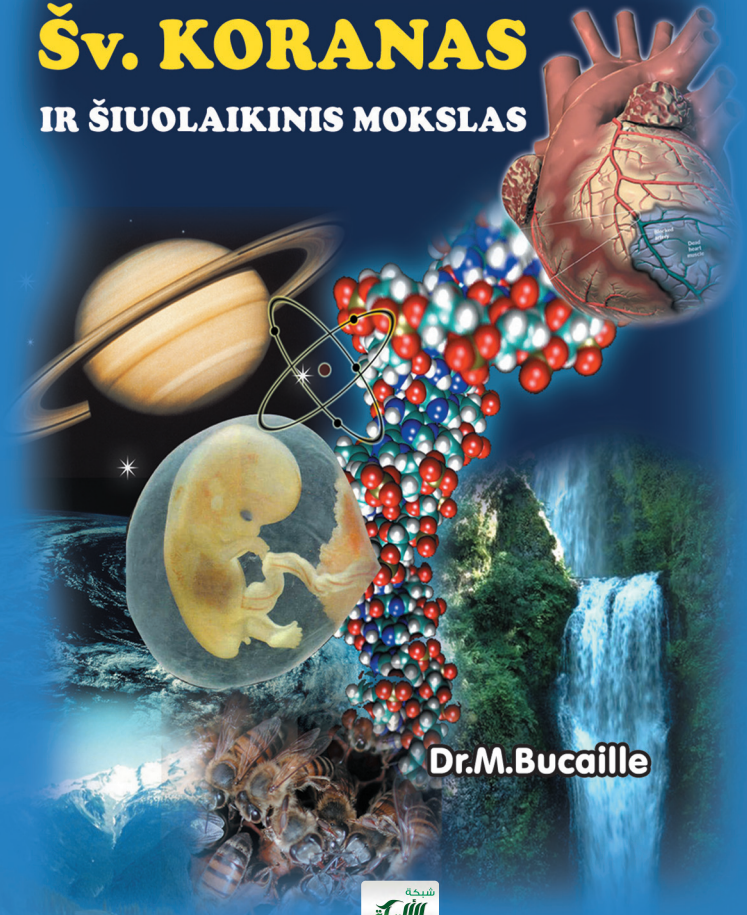

Šv. KORANAS

IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS

Dr.M.Bucaille

Dr.M.Bucaille

Šv. KORANAS
IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS

(The Quran)
and modern science

(القرآن الكريم)
والعلم الحديث
ليتواني

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Turinys

Pratarmė.....	5
Mielas skaitytojau!.....	6
Padėka.....	8
Šv.Koranas ir šiuolaikinis mokslas.....	9
Enciklopedinės žinios, būtinos Šv. Koranui suprasti.....	12
Pasaulio sukūrimas.....	16
Astronomija – šviesa ir judėjimas.....	21
Žemė.....	24
Žmogaus sukūrimas.....	29
Šv. Koranas ir Šv. Biblija.....	33
Apreiškimo šviesa.....	39
Tiesos kriterijai.....	43

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مَا لِي يَوْمَ الَّذِي أَنَا بِعَبْدٍ وَإِنَا
 نَسْتَعِينُ هَذَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
 صِرَاطَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

"Vardan ALLAH Maloningojo, Gailestingojo"

"Šlovė ALLAH, pasaulių Valdovui,

Maloningajam, Gailestingajam,

Teismo Dienos Valdovui.

Tau vieninteliam meldžiamės

Ir tik Tavęs vieno prašome pagalbos.

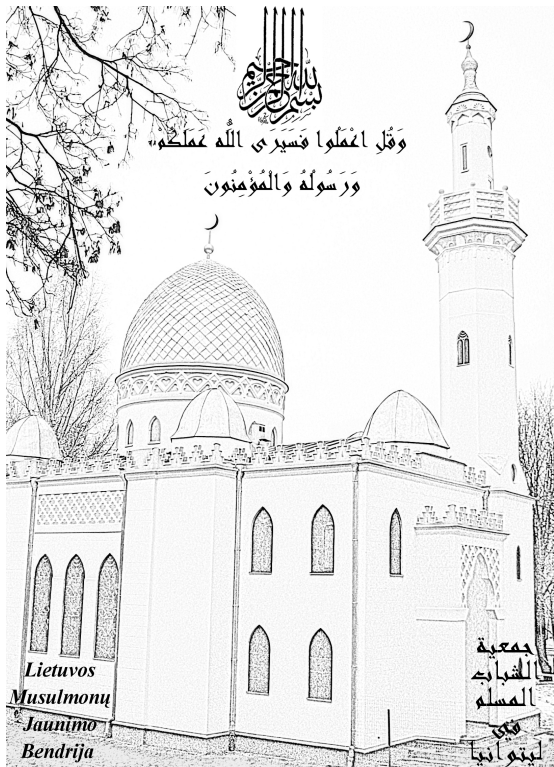
Vesk mus teisingu keliu,

keliu tų, kuriuos tu apdovanojai Savo gėrybėmis,

o ne tų, kurie užsitraukė Tavo nemalonę,

ir ne tų, kurie paklydę

Amen"

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Pratarmė

Dr. Maurice Bucaille – įžymus prancūzų chirurgas, mokslininkas ir knygos "Šv. Biblija, Šv. Koranas ir mokslas" autorius. Ši knyga pagrįsta jo tyrimų išvadomis, tyrinėjant Koraną ir žydų – krikščionių Apreiškimą. Tai unikalus indėlis į religijos ir mokslo sritį.

Jau būdamas žinomu mokslininku jis buvo išrinktas ištirti faraono Merneptajaus mumiją. Vizito Saudo Arabijoje metu jam buvo parodytos Šv. Korano eilės, kuriose ALLAH sako, kad negyvas faraono kūnas išliks kaip "ženklas" palikuonims. Dr. Bucaille, būdamas krikščionis, gerai žinojo ir Šv. Biblijoje aprašytą versiją apie faraono istoriją: šis paskendo, kai vijosi pranašą Mozę.

Dr. Bucaille buvo maloniai nustebintas: kai pasaulyje dar nebuvo žinoma apie tai, kas vyko toliau, Šv. Korane jau tiksliai aprašytas išlikęs Mozės laikais gyvenusio faraono kūnas. Tai paskatino dr. Bucaille ištirti Šv. Koraną, prieš tai išmokus arabų kalbą. Ištyręs Šv. Koraną ir palyginęs jį su Biblija, dr. Bucaille padarė išvadą, kad moksliniai aprašymai Šv. Korane visiškai

atitinka šiuolaikinį mokslą, o Šv. Biblijos pasakojimai yra moksliskai nepagrįsti. Ši brošiūra – paskaita, skaityta dr. Bucaille apie Šv. Koraną ir šiuolaikinį mokslą Valstybiniame Londono institute, tebūna lyg vadovas greta amžinosios Islamo tiesos.

Mielas skaitytojau!

Žmogus nėra verčiamas priimti TIESĄ, bet iš tiesų žmogui gėda, jei jis net nebando surasti TIESOS. Islamas moko, kad Dievas davė žmogui sugebėjimą mąstyti ir tikisi, jog žmogus mąstys objektyviai ir sistemingai. Mąstys, abejos ir vėl mąstys.

Niekas neturėtų jūsų versti greitai apsispręsti priimti Islamo mokymą, nes Islamas teigia, kad žmogus turi pasirinkimo laisvę. Netgi kai žmogus akivaizdžiai susiduria su TIESA, jis neturi būti verčiamas ją pripažinti.

Bet prieš susidarydami nuomonę apie Islamą, paklauskite savęs, ar jūsų žinios apie Islamą pakankamai išsamios. Paklauskite savęs, ar tas žinias gavote iš nemusulmoniškų šaltinių, kuriuose tik prabėgomis buvo susipažinta su Islamo mokymu, ar toliau objektyviai ir

sistemiškai jį tyrinėjo. Įprasta, kad nuomonę apie kokį nors valgių susidarome iš to, ką apie jį sako kiti, nors ir neragavę to valgio. Panašiai ir informacijos apie Islamą reikia ieškoti patikimuose šaltiniuose ir ne tik ją "ragauti," bet ir gerai "suvirškinti" prieš susidarant nuomonę. Tai būtų protingas požiūris į Islamą. Kitą žingsnį turite žengti patys.

Islamą nuolat primena, kad, žengiant kitą žingsnį jūsų teisė į pasirinkimo laisvę ir laisvė naudotis Dievo suteikta minties galia ir protu bus gerbiami. Asmeninę valią turi kiekvienas žmogus. Niekas negali jos iš jūsų atimti ar priversti paklusti Dievo valiai. Jūs turite patys surasti ir priimti tą sprendimą. Tegul jūsų intelektualinė kelionė į TIESĄ būna maloni.

Dr. Maurice Bucaille yra įžymus medikas, mokslininkas ir Prancūzijos Medicinos Akademijos narys. Jis knygos "Šv. Biblija, Šv. Koranas ir mokslas" autorius.

1978m. birželio 14d. dr. Bucaille skaitė pranešimą apie Šv. Koraną ir šiuolaikinį mokslą Britanijos šalių sandraugos institute Londone.

Minėtas jo pranešimas ir spausdinamas šioje knygoje.

Padėka

Singapūro atsivertusių musulmonų asociacija nori padėkoti Islamiškajai mokslų akademijai (20B Jalan Daud, Kg.Bahru, Kuala Lumpur, Mažoji Azija), leidusiai spausdinti šią knygą (anglų kalba).

Šv.Koranas ir šiuolaikinis mokslas

1976 metų lapkričio 9d. Prancūzijos medicinos akademijoje įvyko neeilinė paskaita. Jos pavadinimas - "Fiziologiniai ir embriologiniai duomenys Šv. Korane. " Aš pristaciau savo tyrinėjimus apie tai, kad Šv. Korane yra teiginių, susijusių su fiziologija ir dauginimusi. Šių tyrinėjimų priežastis buvo ta, kad dabar mūsų šios srities žinios yra tokios išsamios, jog neįmanoma paaiškinti, kaip žodžiai, parašyti Šv. Korane, gali slėpti tiesas, kurios buvo atrastos tik moderniaisiais amžiais. Iš tikrųjų nėra jokio veikalo, parašyto prieš moderniuosius amžius, kuriame būtų aprašomi teiginiai, buvę tuo laikmečiu ypač pažangūs ir kuriuos būtų galima lyginti su Šv. Korano teiginiais.

Be to, galima palyginti panašios temos informaciją Šv. Biblijoje (Senajame Testamente ir Evangelijose). Šis sumanymas pagrįstas konfrontacija tarp šiuolaikinio mokslo ir kiekvienos monoteistinės religijos Šventųjų Raštų tam tikrų pastraipų. Sumanymo rezultatas – išleista knyga "Šv. Biblija, Šv. Koranas ir mokslas." Pirmasis leidimas prancūzų kalba

pasirodė 1976m. gegužės mėnesį (Seglers, Paryžius). Dabar ši knyga išleista ir anglų, ir arabų kalbomis.

Nenuostabu, kad Islame religija ir mokslas visada buvo neatsiejami. Dabar, kai mokslas žengia septynmyliais žingsniais į priekį, jie vis dar susiję – netgi aiškinant Šv. Korano tekstą, remiamasi konkrečiais moksliniais duomenimis. Maža to, šiame amžiuje, kai mokslo tiesos tiesiog nokautuoja religinius įsitikinimus, būtent mokslo atradimai, objektyviai tyrinėjant Islamo Apreiškimą, paaiškino tam tikrus antgamtinius apreiškimo aspektus. Visa tai išnagrinėjus atrodytų, kad mokslo žinios labai padeda apmąstant Dievo egzistavimą.

Kai pradėdame nešališkai ir be išankstinio nusistatymo savęs klausti apie metafizikos pamokas, kurios suteikiamos mums šiandienų žinių (pvz., žinios apie neapibrėžtai mažus dydžius, gyvybės problemą), iš tiesų randame daug priežasčių, dėl ko galime galvoti taip, kaip anksčiau aprašyta. Tačiau kai pagalvojame apie įstabų gyvybės atsiradimo ir jos palaikymo reiškinį, iškart tampa aišku, kad tikimybė, jog

gyvybė – tai atsitiktinumo rezultatas, darosi vis mažesnė ir mažesnė. Tam tikros sąvokos pamažu tampa nepriimtiniomis. Pavyzdžiui, sąvoka, pasiūlyta prancūzo, apdovanoto Nobelio premija už pasiekimus medicinoje: jis siekė įtikinti žmones, kad gyvoji materija susikūrė savaime kaip palankių aplinkybių rezultatas, veikiant pašaliniams veiksniams, kurių pagrindas buvo paprasti cheminiai elementai.

Iš čia daroma išvada, kad gyvi organizmai vystėsi tol, kol susikūrė toks ypač sudėtingas organizmas kaip žmogus. Man atrodo, kad moksliniai laimėjimai, padedantys suprasti fantastišką aukštesniųjų būtybių sudėtingumą, pateikia svarius argumentus priešingos teorijos naudai. Kitaip tariant, tai nepaprastai metodiško organizmo, valdančio išpūdingą gyvybės reiškinį, egzistavimas. Daugumoje Šv. Korano dalių to ir mokoma. Tačiau jame yra ir daugybė tikslių duomenų, tiesiogiai susijusių su šiuolaikiniais mokslo atradimais: jie ypač domina šiandienos mokslininkus.

Enciklopedinės žinios, būtinos Šv. Koranui suprasti

Daugelį šimtmečių žmogus negalėjo suprasti Šv. Korano, nes neturėjo tam pakankamo mokslinio išsilavinimo. Tik šiandien dauguma Šv. Korano eilių, kalbančių apie gamtos reiškinius, tapo visiškai suprantamos. Galbūt reikėtų pasakyti, kad XX-ajame amžiuje, net vykstant specializavimuisi, vidutiniam mokslininkui, neturinčiam specializuotų tyrimų rezultatų, ne visada lengva suprasti viską, ką jis perskaito Šv. Korane. Tai reiškia, kad norint suprasti tokias Šv. Korano eiles, reikia turėti enciklopedinių žinių, t.y. žinių, apimančių daugelį mokslo šakų.

Žodį "mokslas" vartoju nusakyti žinioms, kurios visapusiškai apibrėžtos. Jis neapima teorijų, kurios tam tikru laiku padeda paaiškinti reiškinį ar jų grupę ir vėliau yra pamiršamos, o vietoje jų mokslo progreso dėka atsiranda daug įtikinamesnių paaiškinimų. Aš ketinu (daugiausia) nagrinėti teiginių palyginimus tarp Šv. Korano ir žinių, dėl kurių tikrumo neabejojama. Jei paminėsiu mokslinį faktą, kurio

tikrumas nėra 100% įrodytas, būtinai apie tai aiškiai ir pasakysiu.

Tačiau Šv. Korane yra keletas retų teiginių, kurių mokslas dar nepatvirtino: apie juos kalbėsiu nurodydamas, kad visi įrodymai verčia mokslininkus priimti juos kaip labai tikėtinus. To pavyzdys yra teiginys, kad gyvybė atsirado iš vandens. Kitas teiginys, kad kažkur Visatoje egzistuoja Žemės, panašios į mūsų.

Nepaisant visų šių mokslinių svarstymų, nereikia pamiršti, kad Šv. Koranas yra tobuliausia religinė knyga ir joje negalima įžiūrėti jokių mokslinių tikslų siekimo.

Kai žmogus kviečiamas apmąstyti sutvertuosius kūrinius ir stebimus skaitlingus gamtos reiškinius, akivaizdus tokių pavyzdžių tikslas yra noras pabrėžti Dievo Visagalybę. Tas faktas, kad šiuose apmąstymuose randame mokslinių žinių, rodo, jog tai dar viena Dievo dovana ir jos vertę reikia deramai įvertinti šiame amžiuje (kai mokslu teisinamas materialistinis ateizmas siekia užvaldyti pasaulį tikėjimo Dievu sąskaita).

Savo tyrinėjimuose stengiausi išlikti visiškai objektyvus. Tikiu, kad man pavyko būti objektyviam lygiai taip pat, kaip ir gydytojas yra objektyvus, atversdamas paciento ligos kortelę; kitaip tariant, tik sugretinęs visus simptomus, jis gali nustatyti diagnozę. Turiu pripažinti, kad iš pradžių aš vadovavausi ne tikėjimu Islamu, o paprasčiausiai stengiausi ieškoti TIESOS. Bent taip man atrodo šiandien. Tai buvo pagrindinė priežastis, dėl kurios, baigęs nagrinėti Šv. Koraną, pradėjau jame suvokti žodžius, atskleistus Pranašui (tebus Jam ramybė).

Panagrinėsime Šv. Korano teiginius, kuriuos šiandien patvirtina mokslo tiesos. Anksčiau žmonės juos suprasdavo tik pažodžiui. Argi įmanoma įsivaizduoti, kad keičiant tekstą (jei tai buvo daroma), tokiuose negausiuose skyreliuose, išsklaidytuose visame Šv. Korane, išlaikyta jų prasmė. Mažiausias teksto pakeitimas būtų iš karto sugadinęs įspūdingą žodžių ryšį ir mes nebegalėtume jų sutapatinti su mokslo žiniomis. Nešališkam stebėtojui šių teiginių egzistavimas Šv. Korane suvokiamas kaip akivaizdus autentiškumo požymis.

Šv. Koranas – tai mokymas, kuris tapo žmogui žinomas per apreiškimą, trukusį apie 23 metų. Jis buvo padalintas į du vienodus laikotarpius: prieš ir po Hidžros*.

Atsižvelgiant į tai, atrodo visai natūralu, kad moksliniai apmąstymai išsklaidyti po visą Knygą. Mūsų tyrinėjimų metu reikėjo pergrupuoti juos pagal temą, renkant surą po suros.

Kaip juos suskirstyti? Šv. Korane neradau jokių nurodymų, patariančių, kaip klasifikuoti šiuos teiginius. Todėl nusprendžiau sugrupuoti juos savo nuožiūra. Man atrodo, kad pirmoji tema galėtų būti "Sukūrimas". Čia galima palyginti eiles, susijusias su šia tema, ir bendras idėjas, kuriomis šiandien remiasi Pasaulio sukūrimo suvokimas. "Kitas eiles sugrupavau tokiais pavadinimais: "Astronomija", "Žemė", "Gyvūnų ir augalų karalystė", "Žmogus ir žmonių dauginimasis". Pastaroji tema Šv. Korane pateikta

*Hidžra - Pranašo Muhammedo (tebus Jam ramybė) emigracija iš Mekos į Mediną, nuo kurios prasidėjo Islamo istorija, ir nuo kurios musulmonai ėmė skaičiuoti savo kalendorių.

labai svarbioje vietoje. Prie šių bendrų temų pavadinimų galima pridėti ir potemes.

Maža to, pamaniau, kad bus naudinga palyginti Šv. Koraną ir Šv. Bibliją šiuolaikinių žinių požiūriu. Tai padariau "Sukūrimo", "Tvano" ir "Išėjimo" temose.

Pasaulio sukūrimas

Panagrinėkime, kaip Sukūrimas aprašomas Šv. Korane.

Kyla ypač svarbi apibendrinanti mintis: Šv. Koranas nesutampa su Šv. Biblijos pasakojimu. Ši mintis prieštarauja išvadoms, kurias dažnai klaidingai daro Vakarų autoriai, norėdami pabrėžti abiejų tekstų panašumą. Kalbant apie Sukūrimą, kaip ir kitomis temomis, pastebima Vakarų tendencija teigti, kad Muhammedas (tebus Jam ramybė) pamėgdžiojo bendrąsias Šv. Biblijos idėjas. Iš tiesų galima palyginti Šv. Biblijoje aprašytas šešias Sukūrimo dienas ir tą dieną, kai Dievas ilsėjosi. Apie tai aprašoma suroje Al-A'raf ("Kliūtys"):

"Iš tiesu Viešpats – jūsų ALLAH, kuris sukūrė dangų¹ ir Žemę per šešias laiko atkarpas(Ajjam)..."

(Šv. Koranas 7:54)

Tuoj pat reikia paminėti, kad šiuolaikiniai aiškintojai pabrėžia žodžio "Ajjam" interpretaciją, kuris verčiamas kaip "dienos", norint pasakyti "ilgas laiko tarpas" arba "amžiai", o ne 24 valandų laiko tarpas.

Ypač svarbu, man atrodo, tai, kad priešingai nei Šv. Biblijoje, Šv. Korane neakcentuojama Žemės ir Dangaus Sukūrimo seka. Kai kalbama apie Sukūrimą bendrąja prasme, kartais Dangus būna minimas prieš Žemę, o kartais Žemė prieš Dangų, kaip matome suroje Ta-Ha:

"Apreiškimas nuo To, kuris sukūrė Žemę ir aukštąjį dangų²."

(Šv. Koranas 20:4)

Šv. Korane akcentuojamas dangiškas ir Žemiškasis evoliucijos ryšys. Čia minimi

¹Arabų kalboje, originale minima žodžio „dangus“ daugiskaita,-red.pastaba.

² Žiūrėti pastabą nr.:1.

pagrindiniai faktai, susiję su unikalios pradinės dujų masės (dukhan) egzistavimu.

Šios dujų masės komponentai, iš pradžių sulieti į vieną (rata), vėliau buvo atskirti (fatg). Tai matome suroje Fussilat:

"Paskui kreipėsi Jis į dangų, kuris buvo dūmų pavidalo, ir pasakė jam ir Žemei..."

(Šv. Koranas 41:11)

Tas pat išreiškiama ir suroje Al-Anbiya' ("Pranašai"):

"Argi nematė tie, netikintieji, kad dangus ir Žemė buvo kartu vientisai, o Mes išskyrėme juos ir sukūrėme iš vandens visa, kas gyva."

(Šv. Koranas 21:30)

Atskyrimo procesas aprašomas daugeliu žodžių, kurie daug kartų kartojami Šv. Korane, kad ir šioje suroje Al-Fatiha ("Atveriančioji"):

"Šlovė Dievui, Pasaulių Viešpačiui."

(Šv. Koranas 1:1)

Visa tai visiškai sutampa su šiuolaikinėmis idėjomis apie pirminės miglos egzistavimą ir pradinės unikalios masės elementų išsiskaidymą. Išsiskaidžius šiai masei,

susiformavo galaktikos, o iš jų skilimo produktų – žvaigždės, iš kurių turėjo atsirasti planetos.

Šv. Korane taip pat minimas erdvės tarp Dangaus ir Žemės sukūrimas. Sura Al-Furkan ("Atskyrimas"):

"Jis yra Tas, kuris sukūrė dangų ir Žemę, ir visa, kas yra tarp jų."

(Šv. Koranas 25:59)

Atrodytų, kad erdvės sukūrimas atitinka šiuolaikinius materijos jungčių atradimus. Jungtys egzistuoja už organizuotų astronominių sistemų.

Ši apžvalga parodo, kad iš tikrųjų daugeliu atvejų šiuolaikiniai mokslo duomenys sutampa su Šv. Korano teiginiais. Tuo būdu mes labai nutolome nuo Šv. Biblijos teksto, apie sukūrimą kuris visiškai nepriimtinas; ypač kai kalbama, jog Žemė sukurta anksčiau (3-ąją dieną), o Dangus – vėliau (4-ąją dieną), nors gerai žinoma, kad mūsų planeta kilusi iš savo žvaigždės – Saulės. Tokiomis aplinkybėmis tiesiog neįmanoma įsivaizduoti, kad žmogus, sėmęsis įkvėpimo iš Šv. Biblijos, būtų Šv. Korano autorius ir būtų ištaisęs Šv. Biblijos tekstą

bei sukūreš bendrą Visatos sukūrimo sąvoką, kai tuo tarpu ši mokslinė teorija buvo sukurta praėjus daugeliui šimtmečių po Jo mirties.

Astronomija – šviesa ir judėjimas

Dabar panagrinėkime astronomijos temą.

Kai vakariečiams aiškinu Šv.Korano teiginius apie astronomiją, visada sulaukiu pasakymų, jog čia nėra nieko ypatingo, nes šios srities svarbius atradimus arabai padarė daug anksčiau nei europiečiai.

Iš tiesų tai klaida, daroma nežinant istorijos. Pirma, arabų šalyse mokslas išsivystė daug vėliau nei buvo užrašytas Šv. Korano apreiškimas, antra, Islamo civilizacijos mokslo žinių nebūtų užtekę, norint parašyti apie Danguų taip, kaip rašoma Šv. Korane.

Tačiau ši tema yra tokia plati, kad čia tegaliu ją apžvelgti bendrais bruožais.

Šv. Biblijoje apie Saulę ir Mėnulį kalbama kaip apie du skirtingo dydžio šviesulius, o Šv. Korane jie vadinami skirtingais epitetais: šviesa – (nur) Mėnuliu, fakelas – (siraž) Saule. Pirmasis yra inertinis šviesą atspindintis kūnas, o antrasis – amžinai degantis dangaus kūnas, šviesos ir šilumos šaltinis.

Žodis "žvaigždė" (nažm) lydimas kito žodžio, pažyminčio, jog ji dega ir išnyksta nakties tamsybėse: tai žodis sakib.

Šv. Korane žodis kaukab reiškia planetas, t.y. dangaus kūnus, kurie neskleidžia šviesos kaip saulė, bet ją atspindi. Šiandien jau žinoma, kaip dangaus kūnų pusiausvyra subalansuota žvaigždžių padėtimi tam tikrose orbitose traukos jėgų veikimu, atsižvelgiant į jų masę ir judėjimo greitį, kuris kiekvienai žvaigždei yra skirtingas. Bet ar ne tą patį byloja Šv. Koranas, kurio suroje Al Anbiya' aprašomas šios pusiausvyros nustatymas? Tačiau šiuos žodžius galime suprasti tik šiandien:

"Jis – tas, kuris sukūrė naktį ir dieną, ir saulę, ir mėnulį. Kiekvienas iš jų skrieja (plaukia), savo keliu (savo orbita)."

(Šv. Koranas 21:33)

Arabiškas žodis, reiškiantis tokį judėjimą, yra veiksmazodis sabaha (tekste-jasbahun): jis reiškia bet kurio judančio kūno judėjimą, ar tai būtų bėgančio žmogaus kojų judėjimas, ar plaukimas vandenyje. Dangaus kūnų atveju ši

žodį reikia versti originalia prasme, t.y. "judėti sava orbita".

Dienos ir nakties eiliškumo aprašymas atrodytų visai paprastas, jei ne tas faktas, kad Šv. Korane jis šiandien apibūdinamas labai aktualiais žodžiais. Taip yra dėl veiksmažodžio kauwwara vartojimo suroje Al Zumar (39:5) ("Minios"). Norint aprašyti, kaip naktis "sukasi" arba "vyniojasi" aplink dieną, o diena – aplink naktį, lygiai kaip tiesiogine to žodžio prasme aplink galvą vyniojamas turbanas. Tai visiškai galimas palyginimas, tačiau Šv. Korano apreiškimo metu to nebuvo galima padaryti dėl astronomijos žinių stygiaus.

Taip pat aprašoma Visatos evoliucija ir Saulei parinkta vieta joje. Viskas sutampa su detalėmis šiuolaikinėmis pažiūromis. Šv. Korane lyg ir užsimenama apie Visatos plėtimąsi.

Minimas ir erdvės užkariavimas. Tai buvo įvykdyta dėl išpūdingo technologijos progreso, kurio rezultatas – žmogaus kelionė į Mėnulį. Tai galima įsivaizduoti, skaitant surą Al Rahman ("Mielaširdingas"):

"O džinų ir žmonių būriai! Jei galite praeiti už dangaus ir Žemės ribos, eikite gi! Tačiau negalėsite praeiti, nebent tik su Mūsų leidimu, su turima (Mūsų) Galia."

(Šv. Koranas 55:33)

Šią galią suteikia Visagalis, ir visos suros turinys – kvietimas pažinti Dievo geradarystę žmogui.

Žemė

Dabar grįžkime į Žemę. Panagrinėkime šias suros Al Zumar ("Minios") eilutes:

"Argi nematai, kad Dievas atsiuntė vandenį iš dangaus ir per šaltinius jis susigėrė į Žemę? Po to Jis liepė augti įvairiaspalviams pasėliams."

(Šv. Koranas 39:21)

Šiandien tai visai suprantama, bet nereikia pamiršti, kad prieš daugelį amžių tokios sąvokos dar nebuvo paplitusios. Tik XVI-ame amžiuje Bernardas Palisis pirmą kartą paaiškino vandens ciklo esmę. Anksčiau žmonės kalbėjo apie teorijas, kad vandenynų vandenys, vėjo veikiami, buvo suvaryti į Žemyno gelmes. Tada jie per

didžiulę prarają, nuo Platono laikų vadinama Tartarus, sugrižo į vandenynus. Dar XVII-ame amžiuje buvo kalbama apie Aristotelio teoriją, pasak kurios, vanduo buvo uždarytas šaltuose kalnų urvuose ir iš jų susiformavo požeminiai ežerai, maitinantys šaltinius. Šiandien mes žinome, kad šaltinius maitina į Žemę susigėręs lietaus vanduo. Jei šiuolaikinius hidrologijos faktus palyginsime su Šv. Korano duomenimis šia tema, tai pastebėsime, kad jie labai tiksliai atitinka vienas kitą.

Geologijoje neseniai buvo atrastas raukšlėjimosi reiškiny, dėl kurio susiformavo kalnai.

Tą patį galima pasakyti ir apie Žemės plutą, kuri yra lyg kietas lukštas, ant kurio mes gyvename, o gilesni sluoksniai yra karšti ir skysti, dėl to ten negalima jokia gyvybės forma. Taip pat žinoma, kad kalnų stabilumas siejamas su raukšlėjimosi reiškiniu, nes raukšlės sudarė kalnuoto reljefo pagrindus.

Dabar palyginkime šiuolaikines idėjas su Šv. Korano eilutėmis, kuriose rašoma apie šiuos dalykus. Ji paimta iš suros Al Naba' ("Žinia"):

"Argi nepadarėme Mes Žemės pagrindu ir kalnų atramomis (kuoleliais)?"

(Šv. Koranas 78:6-7)

Kuoleliai (autad), sukalami į Žemę lyg įtempiant palapinę, yra geologinių raukšlių pagrindas.

Čia, kaip ir kitose temose, objektyvus stebėtojas negali įžiūrėti jokio prieštaravimo šiuolaikinėms žinioms. Bet labiau nei kas kitas, mane nustebino Šv. Korano teiginiai apie gyvus organizmus gyvūnų ir augalų karalystėje, ypač tai, kas susiję su jų dauginimusi.

Reikia dar kartą pabrėžti, kad tik šiais laikais mokslo pažanga padėjo suprasti daugelio Šv. Korano eilių prasmę. Yra ir lengviau suprantamų eilių ir jose paslėpta biologijos prasmė, kuri be galo svarbi. Taip yra ir suroje Al Anbiya', kurios dalis jau buvo cituota:

"Argi nematė tie netikintieji, kad dangus ir Žemė buvo kartu vientisai, o Mes išskyrėme juos ir sukūrėme iš vandens visa, kas gyva. Nejaugi jie neįtikės?"

(Šv. Koranas 21:30)

Tai šiuolaikinių žinių patvirtinimas, kad gyvybė atsiradusi iš vandens. Muhammedo laikais botanikos progresas nebuvo pakankamas, kad būtų nustatyta, jog augalai turi vyriškas ir moteriškas dalis. Tačiau paskaitykime surą Ta-Ha:

"Tai Jis sukūrė Žemę jums lyguma ir pravedė per ją kelius jums; ir Jis siunčia vandenį iš dangaus ir per tai Mes išvedėm įvairių augalų poras."

(Šv. Koranas 20:53)

Šiandien žinome, kad vaisius veda augalai, turintys lytinius požymius (net jeigu tai netręšiamos gėlės, kaip pavyzdžiui, bananai). Suroje Al Ra'd ("Griaustinis") skaitome:

"Ir iš visų vaisių sutvėrė poras po du: vyriškąją ir moteriškąją."

(Šv. Koranas 13:3)

Apmąstymai apie dauginimąsi gyvūnų pasaulyje siejami su žmogaus dauginimusi. Tai ir aptarsime. Šv. Korane yra vienas skyrelis, kuris fiziologine prasme man atrodo nepaprastai svarbus: tūkstantis metų prieš kraujo cirkuliacijos atradimą ir beveik trylika amžių prieš tai, kai

sužinojome, kas vyksta žarnose, kai organai aprūpinami maistingomis medžiagomis virškinimo proceso metu, Šv. Koranas aprašo pieno sudedamųjų dalių šaltinius, o tai visiškai sutampa su dabartinėmis žiniomis.

Norint suprasti šiuos žodžius, reikia žinoti, kad žarnose vyksta cheminės reakcijos, kai sudėtingos sistemos pagalba iš maisto paimamos maistingosios medžiagos, ir, priklausomai nuo jų cheminės sudėties, jos per kepenis patenka į kraują. Kraujas paskirsto šias medžiagas po visus kūno organus, tarp kurių yra ir pieną gaminančios pieno liaukos.

Nesigilindami į smulkmenas, galime sakyti, kad vyksta tam tikrų medžiagų perėjimas iš žarnų turinio į jų sienelės ir po to šias medžiagas perneša kraujas. Šias sąvokas reikia prisiminti, norint suprasti šią Šv. Korano ištrauką Al Nahl ("Bitės"):

"Iš tiesų ir per jūsų galvijas – pamokymas jums. Mes girdome jus tuo, kas yra jų viduriuose tarp išmatų ir kraujo – pienu švairiu ir maloniu geriančiam jį."

(Šv. Koranas 16:66)

Žmogaus sukūrimas

Šv. Korane žmonių dauginimosi temoje aptinkama daug teiginių, sudarančių problemų embriologams, besistengiantiems juos paaiškinti. Tokius teiginius žmogus pradėjo suprasti tik atsiradus pagrindiniams mokslams, atskleidusiems daug žinių biologijos srityje ir išradus mikroskopą.

Septintojo amžiaus žmogus nebūtų sugebėjęs išreikšti tokių minčių. Ne paslaptis, kad tuo metu Vidurio Rytuose ir Arabų šalyse apie žmogaus dauginimąsi buvo žinoma ne daugiau nei Europoje ar kitur. Šiandien yra daug musulmonų, gerai išmanančių Šv. Koraną ir gamtos mokslus. Jie aiškiai pripažino, kad galima lyginti Šv. Korano tekstą apie dauginimąsi su žmogaus pažinimu šiandien. Aš niekada nepamiršiu, ką pasakė aštuoniolikmetis musulmonas, užaugęs Saudo Arabijoje, atsakydamas į klausimą dauginimosi tema Šv. Korane. Jis sakė: "Bet juk ši Knyga suteikia mums visą svarbiausią informaciją šia tema. Kai mokiausi mokykloje, mums cituodavo Šv. Koraną norėdami paaiškinti, kaip gimsta vaikai;

jūsų knygos apie lytinį švietimą truputį pavėlavo!"

Štai čia ir pastebime, kad Šv. Korano laikų pažinimas buvo pilnas prietarų ir mitų, bet Šv. Korano turinys ir šiuolaikiniai mokslo duomenys sutampa: Šv. Korane nėra jokių klaidingų minčių požymių, kurios buvo paplitusios tuo metu.

Dabar iš visų eilių išskirkime konkrečias mintis apie vaisinančio skysčio sudėtingumą ir tai, kad norint užtikrinti apvaisinimą, jo reikia labai nedaug, tik "penktadalio," jei galima išversti arabišką žodį "sulala".

Kiaušinėlio apvaisinimas moters lyties organuose tobulai aprašytas keliose eilėse žodžiu "Alaq", kuris taip pat yra ir suros pavadinimas ("Krešulėlis"):

"Vardan Valdovo tavo, kuris sukūrė žmogų iš krešulėlio."

(Šv. Koranas 96:2)

Nemanau, kad yra kitas racionalesnis žodžio "Alaq" vertimas, išskyrus jo tiesioginę prasmę. Embriono vystymasis motinos iščiose aprašytas trumpai, bet tiksliai, nes paprasti

žodžiai atitinka svarbiausius jo augimo tarpsnius. Štai ką skaitome suros Al Mu'minun ("Tikintieji") eilutėse:

"Paskui pavertėme Mes sėklos lašą sutirštėjimu, po to iš tirščio sutvėrėme mėsos gniužulą, sukūrėme iš to gniužulo kaulus, po to apvilcome tuos kaulus mėsa, po to Mes užauginome tai kitame kūrinyje."

(Šv. Koranas 23:14)

Terminas "kūno gniužulas" (mudga) tiksliai atitinka embriono išvaizdą tam tikru jo vystymosi laikotarpiu. Kaip žinome, kaulai vystosi šioje masėje ir jie padengiami raumenimis. Tai ir reiškia "nepaliestą mėsą" (lahm). Embrionas pereina tarpsnį, kai vieni organai yra susiformavę, o kiti – ne, ir iš viso šito vėliau išsivysto žmogus. Gal apie tai ir rašoma suroje Al Hadž (22:5), kuri skamba šitaip:

"Mes sutvėrėme jus iš sėklos lašo, po to iš sutirštėjimo, po to iš mėsos gniužulo, iš dalies suformuoto ir iš dalies beformio, kad išaiškintume jums (tai)."

(Šv. Koranas 22:5)

Suroje Al Sadžda ("Nusilenkimas") skaitome apie pojūčių ir vidaus organų atsiradimą:

"Ir Jis dovanojo jums klausą, ir regėjimą, ir širdis."

(Šv. Koranas 32:9)

Čia niekas neprieštarauja šiandienos duomenims; maža to, Šv. Korane nėra nė vienos klaidingos to laikmečio idėjos.

Šv. Koranas ir Šv. Biblija

Dabar priėjome prie paskutinės temos: tai Šv. Korano skyrių ir Šv. Biblijos konfrontacija, remiantis mokslo žiniomis. Šią problemą šiek tiek palietėme kalbėdami apie Sukūrimą. Jau anksčiau aš pabrėžiau tobulą atitikimą tarp šiuolaikinių žinių ir Šv. Korano skyrių ir paminėjau, kad Šv. Biblijos tekste yra mokliškai nepriimtinių teiginių. Tai mažai testebina, nes žinome, kad Šv. Biblijos Sukūrimo tekstą parašė kunigai, gyvenę VI-ajame amžiuje prieš Kristų, iš čia ir terminas – "kunigų" pasakojimas. Tai buvo daugiausia suprantama mokymo tema, siekiant priversti žmones švęsti šeštadienį. Pasakojimas sukurtas su konkrečia pabaiga ir, kaip sakė Tėvas de Vaux (buvęs Jeruzalės Biblijos mokyklos vadovas), ta pabaiga buvo ypač įtaigi.

Šv. Biblijoje taip pat rasime ir trumpesnę, ir senesnę Sukūrimo pasakojimą, vadinamąją "Jahovistinę" versiją, kuri į šią temą žvelgia iš kitos pusės. Abu pasakojimai paimti iš Pradžios knygos – pirmosios iš penkių Senojo Testamento knygų arba Toros; jos autoriumi laikomas Mozė, bet tekstas, kurį turime šiandien, yra labai pakitęs.

Kunigų pasakojimas Pradžios knygoje pasižymi savo keistomis kilmės istorijomis, sugrižtančiomis iki Adomo, ir jų niekas nelaiko labai rimtomis. Nepaisant to, tokie Evangelijų autoriai kaip Matas ir Lukas jas atgamino beveik žodis žodin Jėzaus kilmės istorijose. Matas sugrižta prie Abraomo, o Lukas – prie Adomo. Visi šie pasakojimai moksliskai nepriimtini, nes jie nusako pasaulio amžių ir laiką, kada žmogus atsirado Žemėje, o tai akivaizdžiai nesutampa su šiandieną turimais faktais. Šv. Korane panašios datos nėra nurodomos.

Anksčiau minėjome, kad Šv.Koranas puikiai atitinka apibendrintas šiuolaikines idėjas apie Visatos susiformavimą, o Šv. Biblijos pasakojimai joms prieštarauja. Pasaulio vandenų alegoriją pagrįsti sunku, juo sunkiau pagrindžiamas šviesos sukūrimas Pirmąją Dieną, prieš sukuriant žvaigždes, kurios skleidžia tą šviesą; vakaro ir ryto egzistavimas prieš Žemės sukūrimą; Žemės sukūrimas Trečiąją Dieną prieš Saule, kuri sukurta Ketvirtąją Dieną; žvėrių Žemėje atsiradimas Šeštąją Dieną, o paukščių – Penktąją, nors žvėrys atsirado pirmiau. Visi šie

teiginiai yra rezultatas to tikėjimo, kuris buvo paplitęs tada, kai buvo rašomas šis tekstas ir jokios kitos reikšmės neturi.

Taip pat nepriimtinos Šv. Biblijos kilmės istorijos, sudarančios žydų kalendoriaus pagrindą ir teigiančios, kad dabar pasauliui yra 5738 metai. Mūsų Saulės sistemai jau gal daugiau kaip 4.5 milijardų metų, o toks žmogus, kokį mes žinome šiandien, Žemėje galėjo atsirasti prieš dešimtis tūkstančių metų, jei ne anksčiau.

Todėl būtina pastebėti, kad Šv. Korane nėra jokių laiko žymėjimo nuorodų, jos būdingos tik Šv. Biblijos tekstui.

Yra dar vienas labai svarbus palyginimas tarp Šv. Biblijos ir Šv. Korano – tai Tvanas. Iš tikrųjų Šv. Biblijos pasakojime yra aprašymas, kuriame du skirtingi įvykiai suliejami į vieną. Šv. Biblija kalba apie visuotinį tvaną ir sako jį esant įvykus apytiksliai 300 metų prieš Abraomą. Pagal tai, ką mes žinome apie Abraomą, išeitų, kad pasaulinė katastrofa įvyko XXI-ajame ar XXII-ajame amžiuje prieš Kristų. To nebūtų galima pagrįsti jokiais istoriniais duomenimis.

Kaip galima pritarti minčiai, kad XXI-ajame ar XXII-ajame amžiuje prieš Kristų visą civilizaciją nuo Žemės paviršiaus nušlavė pasaulinio masto katastrofa, jei žinome, kad šis periodas sutampa su Vidurinėsios Karalystės Egipte egzistavimo laikotarpiu, maždaug Pereinamuoju periodu prieš vienuoliktosios dinastijos viešpatavimą. Atsižvelgiant į šiuolaikines mokslo žinias, tokie teiginiai nepriimtini.

Taigi galima pamatyti didžiulę prarają, skiriančią Šv. Bibliją nuo Šv. Korano.

Priešingai nei Šv. Biblijoje, Šv. Korane katastrofa siejama tik su Nojaus žmonėmis. Jie buvo nubausti už savo nuodėmes kaip ir kitos nedievobaimingos tautos.

Šv. Koranas nenurodo katastrofos laiko. Šv. Korano pasakojime nėra absoliučiai jokių istorinių ar archeologinių prieštaravimų.

Trečias labai reikšmingas palyginimas yra Mozės istorija, o ypač Žydu, vergaujančių Faraonui, išėjimas iš Egipto. Čia galiu pateikti tik labai glaustą šios temos apžvalgą, kuri išdėstyta mano knygoje. Aš atkreipiau dėmesį į punktus,

kuriuose sutampa ar nesutampa Šv. Biblijos ir Šv. Korano pasakojimai, ir detalumo dėlei suradau punktus, kur abu tekstai labai naudingai vienas kitą papildo. Tarp daugelio hipotezių ir svarstymų, kokią vietą faraonų istorijoje užima Išėjimas, aš padariau išvadą, kad labiausiai tikėtina teorija, pagal kurią Išėjimo istorijos faraonu tampa Merneptajus – Ramzio II palikuonis. Raštuose randamų duomenų ir archeologinių įrodymų, kurie kalba šios hipotezės naudai.

Su malonumu galiu pasakyti, kad Šv. Biblijos pasakojimas akivaizdžiai įrodo Mozės vaidmenį faraonų istorijoje: Mozė gimė valdant Ramziui II. Bibliniai duomenys Mozės istorijoje turi didelę istorinę reikšmę.

Medicininiai Merneptajaus mumijos tyrimai suteikė naudingos informacijos apie galimas faraono mirties priežastis.

Tas faktas, kad šiandien turime šio faraono mumiją, atrastą 1898 m., yra nepaprastai svarbus. Šv. Biblija sako, kad jo kūnas buvo įmestas į jūrą, bet nenurodo, kas su juo atsitiko vėliau. Šv. Korano suroje (Junus) sakoma, kad

pasmerkto faraono kūnas bus išvaduotas iš vandenių:

"Todėl dabar Mes išgelbėsime tave su tavo kūnu, kad tu būtum ženklui tiems, kurie ateis po tavęs."

(Šv. Koranas 10:92)

Medicininis mumijos ištyrimas parodė, kad kūnas negalėjo ilgai išbūti vandenyje, nes audiniai nesuire, o tai dažniausiai atsitinka dėl ilgo buvimo po vandeniu.

Čia ir vėl Šv. Korano pasakojimo ir šiuolaikinių idėjų sugretinimas neleidžia kilti nė menkiausiai abejonei moksliniais atradimais.

Senąjį Testamentą sudaro literatūros kūriniai, parašymo laikotarpis apytiksliai devyni amžiai, ir jie yra labai smarkiai pakitę. Šv. Biblijos teksto kūrimo procese aiškiai matoma žmogaus veikla.

Šv. Korano Apreiškimo istorija yra visiškai kitokia. Jis buvo apreikštas, įsimintas ir užrašytas Muhammedo gyvenimo laikotarpiu. Dėl to Šv. Koranui niekada nebuvo iškilusi autentiškumo problema.

Visiškai objektyvus Šv. Korano nagrinėjimas šiuolaikinių žinių šviesoje veda prie aiškaus abiejų faktų sutapimo, kas ne kartą jau buvo minėta.

Turėdami galvoje tų laikų žinias, sunkiai įsivaizduojame, kad Muhammedo laikų žmogus būtų tokių teiginių autoriumi. Tokie apmąstymai yra dalis to, kas suteikia Šv. Koranui unikalumo ir verčia bešališkus mokslininkus pripažinti savo nesugebėjimą pateikti vienintelį, tik materialistinį, paaiškinimą.

Apreiškimo šviesa

ĮŽANGA: KAS YRA GYVYBĖ?

Žmogaus egzistavimas pasaulyje ir visos Visatos sukūrimas nėra atsitiktiniai įvykiai ar palankios gamtos rezultatas. Ši Visata kiekvienu savo atomu skelbia ir moko mus suprasti Mylintį, Gailestingą ir Visagalį Kūrėją. Niekas negali egzistuoti be Kūrėjo. Kiekvienas žmogus žino, kad jo egzistavimas priklauso nuo Kūrėjo: jis tikrai žino, kad negali pats susikurti savęs. Todėl jo pareiga pažinti savo kūrėją – Dievą.

ŽMONIJA

Žmogus yra unikalus sutvėrimas. Dievas skiria žmogų savo atstovu arba patikėtiniu, kuris valdytų visus kitus šio pasaulio sutvėrimus. Žmogui suteikta IŠMINTIES galia, kuri jį skiria nuo gyvūnų. Pranašas (Tebus Jam ramybė) sako:

"Dievas nesukūrė nieko geriau už Išmintį, ir nieko tobulesnio ar gražesnio už Išmintį..."

Kartu su išminties galia Žmogui suteikta laisvė (laisva valia), kad jis galėtų atskirti ir pasirinkti garbingą Dievo vietininko gyvenimo kelią arba pulti Žemiau už pačius niekingiausius gyvius ar sutvėrimus. Žmogus gimsta tyras ir be nuodėmės. Jis turi laisvą valią daryti gerus darbus arba pulti į nuodėmę.

DIEVO KELIAS

Iš didelės meilės ir gailestingumo žmonijai Dievas nepaliko mūsų klaidžioti tamsybėse, ieškant teisingo kelio per bandymus ir paklydimus. Kartu su sugebėjimu mąstyti Dievas mums nurodė DIEVIŠKĄ KELIĄ, nustatanti

tiesos kriterijų, žinias ir mūsų egzistavimo šiame ir kitame pasaulyje realybę.

APREIŠKIMAI

Nuo pat žmonijos pradžios Dievas siuntė Pranašus, kad jie skelbtų savo APREIŠKIMUS ir kviestų į TIESOS ir TAIKOS kelią bei ragintų PAKLUSTI vieninteliam tikram Dievui. Tai ISLAMAS. Ši žinia per daugelį Pranašų buvo paskelbta daugeliui žmonijos kartų. Tačiau vėlesnės kartos iškraipė ankstesnius Dievo apreiškimus. Dėl to tikrą Dievo Apreiškimą aptemdė mitai, prietarai, stabų garbinimas ir neracionalūs filosofiniai išvedžiojimai. Dievo religija išnyko kitose religijose.

Žmonijos istorija yra žmogaus klaidžiojimo tarp šviesos ir tamsos kronika, bet Dievas iš didelės Meilės žmonijai mūsų nepamiršo.

PASKUTINIS APREIŠKIMAS

Kai žmonija gyveno Tamsiaisiais Amžiais, Dievas pasiuntė paskutinį Pasiuntinį, Pranašą Muhammedą (tebus Jam ramybė)

išgelbėti žmoniją. Apreiškimas Pranašui Muhammedui yra visas ir pastovus šaltinis, kuriuo turi vadovautis žmonija.

Tiesos kriterijai

Kaip pažinti, kad toks apreiškimas kaip Šv. Koranas, yra Dievo kūrinys? Tiesos kriterijus lengvai suprasime sekdami šiais punktais:

1. **RACIONALUS MOKYMAS.** Kadangi Dievas suteikė žmonijai protą ir intelektą, mūsų pareiga yra atskirti tiesą nuo melo. Dievo apreiškimą reikia suprasti racionaliai ir priimti Jį kitų tiesų nepaveiktu protu.
2. **TOBULUMAS.** Kadangi Dievas yra tobulas, Jo apreiškimas turi būti tobulas ir tikslus, be klaidų, praleidimų, perdirbimų ar daugiareikšmiškumo. Jo pasakojime negali būti jokių prieštaravimų.
3. **JOKIŲ MITŲ AR PRIETARŲ.** Tikras Dievo apreiškimas būna be mitų ar prietarų, menkinančių Dievo ar žmogaus kilnumą.
4. **MOKSLINIS.** Kadangi Dievas sukūrė visas žinias, tikras apreiškimas yra mokslinis ir gali atlaikyti visų laikų mokslo iššūkius.
5. **PRANAŠYSTĖ.** Dievas žino praeitį, dabartį ir ateitį. Taigi Jo apreiškimo pranašysčių žodžiai išsipildys, kaip išpranašauta.

6. NEPADIRBAMUMAS. Tikras Dievo apreiškimas teisingas ir žmogus negali jo imituoti. Dievo apreiškimas yra Gyvas stebuklas, atvira Knyga, raginanti žmoniją pačiai pamąstyti ir įsitikinti.

IŠLEISTOS KNYGOS:

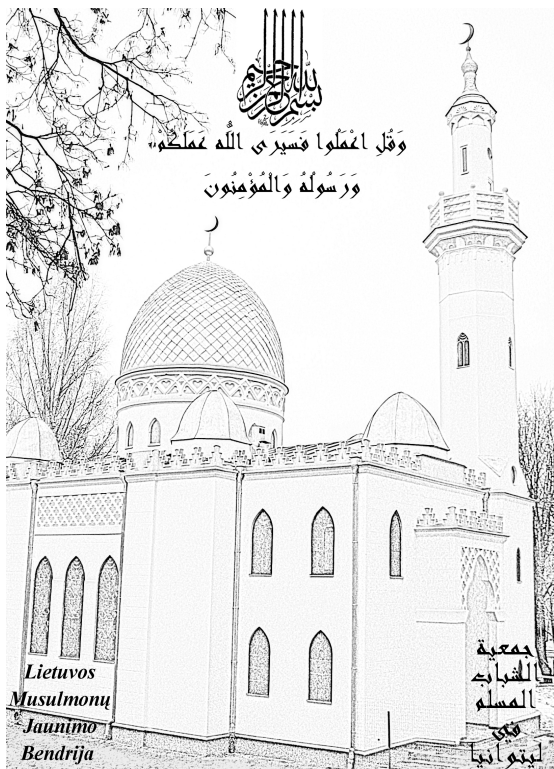
1. IŽANGA Į ISLAMĄ „elektroninė versija“
2. ISLAMO MOTERIS.
(Ko dar geresnio ji laukia?)
3. ŠV. KORANAS IR ŠIUOLAIKINIS MOKSLAS
4. KUR YRA ALLAH?!
5. PASNINKAS ISLAME
6. ISLAMO PAGRINDAI
(Garbinimas Ir Malda Islame)
7. KETURIASDEŠIMT HADISŲ
8. PRANAŠO MISIJOS YPATYBĖS
9. TIKĖJIMO KELIAS
10. ŠV. KORANO DALIES "MARIJA"
(Paaiškinimas) „elektroninė versija“
11. PRANAŠŲ ISTORIJS MAŽIAUSIEMS
12. ŠV. KORANAS YRA DIEVO ŽODIS
13. ŽVILGSNIS Į ISLAMĄ
14. KAS LEISTINA IR KAS DRAUDŽIAMA
ISLAME
15. MOTERYS ISLAME
(Lyginant Su Moterimis Žydų-Krikščionių
Tradicijoje: Mitai Ir Realybė)
16. ISLAMAS: DIEVO KELIAS
17. MOKSLINIAI FAKTAI, ATSKLEISTI
ŠLOVINGAJAME ŠV. KORANE
18. BENDRAS ĮVADAS Į ISLAMĄ

19. ATRASTI ISLAMĄ
(Yra Tavo Prigimtinė Teisė)
20. ISLAMO FAKTAI
(Paneigiantys Nepagrįstus Teiginius Prieš Islamą)
21. MUHAMMADAS, DIEVO PASIUNTINYS
(Te Dievas paaukština jo paminėjimą)

IŠLEISTI LANKSTINUKAI:

- KAS YRA ISLAMAS? Visuminis vaizdas
- MUHAMMEDAS: Elgesio pavyzdys naujam tūkstantmečiui
- ŠV. KORANAS: Knyga, kuria galite tikėti
- MOTERYS ISLAME

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lietuvos Musulmonų Jaunimo Bendrija

جمعية الشباب المسلم في ليتوانيا

Lietuvos musulmonų Jaunimo Bendrija

Lithuanian Muslim Youth Society

Totorių g. 6, Kaunas, Lithuania

www.musulmonai.lt

LMYS_1995@yahoo.com

info@musulmonai.lt

هذا الكتاب منشور في

القرآن والعلم الحديث - ليتواني

Conveying Islamic Message Society

P.o.Box 834 - Alex - Egypt

E-Mail: info_en@islamic-message.net

E-Mail: cims_eg@yahoo.com

Site: www.islamic-message.net

Not for sale بُعْثِي وَالرِّبَاعِ